

forekom det mig, om det radikale Parti, talte om; at det var et ganske ungt Parti, et uhyre behageligt og velvilligt Parti, og sagde mange andre pæne Ting til os, ogsaa mange pæne Ting om det høje Ministerium, som det ærede Medlem ønskede Held og Lykke og en længere, om ikke lang Levetid. Det ærede Medlems Tale kunde ligefrem have været benyttet til Motivering af et Leve for Ministeriet. Men man kunde dog ikke undgaa en Gang imellem at mærke, hvordan det ærede Medlems sandede Følelser var overfor det radikale Parti. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre derved, det er jo ikke saa nemt saadan paa en Studs at blive Fredsengel, navnlig ikke for det ærede Medlem fra Sæby og for det ærede Medlem fra Hjørring vel heller ikke. Særlig da dette ærede Medlem talte, kom jeg til at mindes den bekendte Linie:

Store Helgen ogsaa haver
Adams Kød og Klæder paa,
Deres høje Himmelvaver
De i Lerkar bære maa.

Det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) henvendte nogle direkte Bemærkninger til vort Parti, først en Bemærkning om, at han vilde skænke de fynske Radikale en medlidende Tanke i Anledning af den Tale, som blev holdt af den nuværende højtærede Konseilspræsident, det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle),ovre i Odense ved „Fynsk Venstreblad“s Generalforsamling. Det ærede Medlem behøver ikke at tænke medlidende paa os ved denne Lejlighed, for den Tale var vi særdeles glade over, vel tilfredse med, vi befandt os godt saavel før som under og efter Talen. Den sagde nemlig ikke noget som helst andet, end hvad der er blevet sagt ved næsten ethvert radikalt Vælgermøde, der er afholdt paa Fyn: at vi indenfor de Grænser, der er trukne af den foregaaende Regering, vil være villige til Forhandling om Forholdstalsvalg i Forbindelse med Valg i Enkeltmandskredse. Forleden Aften rettede det ærede Medlem en Formaning eller en Henstilling til os om, at vi ikke skulde mistænkeliggøre dem, der sagde, at de vilde staa paa den lige og almindelige Valgrets Grund; vi var efter hans Mening slemme til at ville mistænkeliggøre dem, navnlig naar det var Folk, der tilhørte Partiet Venstre. Jeg tror ikke, at Mistænkeliggørelse er det rette Ord. Den Situation, vi befinder os i, er en saadan, at Stikordet, det politiske Løsen er blevet: Vi staa paa den lige og almindelige Valg-

rets Grund. Det lyder, snart sagt, fra Højre og fra Venstre, og det er jo kun godt, men saa gælder det om, at der er Realitet, Virkelighed bagved. Det kan godt være, at det ærede Medlem vil finde, at vi fra radikal Side er noget paa Vagt overfor, om der virkelig er Realitet bagved, eller om der bliver føjet nogle „men“er til; men det forekommer mig, at der er nogen Grund til at være paa Vagt her og understrege Betydningen af, at vi staa paa den lige og almindelige Valgrets Grund. Naar man hører fra forskellige Steder, fra Højre og fra Venstre, Udtalelser om, at vel staa vi paa den lige og almindelige Valgrets Grund, men vi maa passe paa, at vi ikke kører løbsk; vi maa passe paa, at der ikke sker noget, der sætter os i for stærk en Fart, saa siger jeg, at den Tillid til den lige og almindelige Valgret, der er blandet med Frygten for Løbskkørsel, denne Tillid med Forbehold er jeg noget ængstelig overfor. Det er den, jeg finder har faaet sit klassiske og staaende Udtryk i Grundloven af 1866. Men det forekommer mig, at i det Grundlovsforslag, som blev forelagt i Fjor af den foregaaende Regering og nu er forelagt igen i Aar, tilkendegiver der sig en Tillid uden Forbehold til den lige og almindelige Valgret. Det forekommer mig, at man der siger: vi stoler paa, at den lige og almindelige Valgret har sin Regulator i sig selv. Jeg vil i høj Grad haabe, at denne Tillid til den lige og almindelige Valgret, som efter min Mening var den, der fandt saa stor radikal Tilslutning paa Valgdagen den 20. Maj, maa være den, som gør sig gældende, naar vi nu skal have en ny Grundlov.

Sandbæk: De faa Udtalelser, jeg vil fremsætte, retter jeg til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og den højtærede Indenrigsminister. Allerførst vil jeg udtale en Tak til den højtærede Minister for offentlige Arbejder for den Bevilling, der er opført paa Finanslovsforslaget, til to Høfær ved Bovbjerg.

Dernæst vil jeg gøre nogle Bemærkninger angaaende Vestkysthavnespørgsmaalet, særlig angaaende en Havn i Thyborønkanalen. Jeg udtalte mig i sidste Rigsdagssamling angaaende disse Spørgsmaal og skal her kun ganske kort skitsere, hvad det drejer sig om. Den projekterede Havns Størrelse er $5\frac{1}{4}$ Td. Land; Vanddybden i Havnebassinet er mellem 18 og 19 Fod. Der bliver Plads i Havnen til 100 Kuttere og Losseplads til 42, og fra